

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Roma — Italien) — Pontina Ambiente Srl mot Regione Lazio

(Mål C-172/08) ⁽¹⁾

(Miljö — Direktiv 1999/31/EG — Artikel 10 — Särskild avgift för deponering av fast avfall — Skyldighet för huvudmannen för en deponi att betala denna avgift — Driftskostnader för en deponi — Direktiv 2000/35/EG — Dröjsmålsränta)

(2010/C 100/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pontina Ambiente Srl

Motpart: Regione Lazio

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione tributaria provinciale di Roma — Tolkning av artiklarna 12 EG, 14 EG, 43 EG och 46 EG, artikel 10 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, s. 1) och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EGT L 200, s. 35) — Nationell lagstiftning som inför en särskild avgift för deponering av fast avfall på en deponi, och enligt vilken huvudmannen för deponin är skyldig

att i förväg betala den avgift som ska erläggas av den som deponerat avfallet och som bestäms utifrån hur mycket avfall som deponerats

Domslut

1. Artikel 10 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003, ska tolkas så, att denna bestämmelse inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som avses i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en huvudman för en deponi dels är skyldig att betala en avgift som ska ersättas av den kommun som har deponerat avfallet, dels kan åläggas sanktionsavgifter vid försenad betalning av avgiften. Denna lagstiftning måste dock omgärdas av åtgärder som syftar till att säkerställa att avgiften faktiskt ersätts, och detta omgäende. Vidare måste alla de kostnader som är knutna till indrivningen av ersättningen — särskilt de kostnader som följer av en försenad betalning av de belopp som nämnda kommun därmed är skyldig huvudmannen, inklusive eventuella sanktionsavgifter som den senare har ålagts till följd av förseningen — övervältras på det pris som kommunen ska betala till huvudmannen. Det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera huruvida dessa villkor är uppfyllda.
2. Artiklarna 1, 2.1 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ska tolkas så, att belopp som en kommun som har deponerat avfall är skyldig att betala till huvudmannen för deponin, såsom förfallna ersättningsbetalningar för avgifter, omfattas av tillämpningsområdet för direktivet och att medlemsstaterna därför är skyldiga att, i enlighet med artikel 3 däri, säkerställa att ränta betalas till huvudmannen när kommunen inte har betalat ovannämnda belopp i tid.

⁽¹⁾ EUT C 183, 19.7.2008.